Arhitectul Grigore CERCHEZ

CERCHEZ, Grigore (5 octombrie 1850, București - 14 mai 1927, București) Inginer și arhitect român de orientare eclectică și națională (neoromânească), restaurator de monumente, Grigore Cerchez studiază la Școala de Arte și Manufacturi din Paris (diplomat în 1873).

A fost inginer șef la Primăria București, profesor la Școala de Poduri și Șosele din București și la Școala Superioară de Arhitectură (1892- 1926), președinte al Societății arhitecților români (1913-1918) și membru al Comisiunii Monumentelor Istorice. In calitate de director al Poștelor a înființat un departament de arhitectură, construind sedii în stil național (neoromânesc) (1905-1908).

Arhitectura sa își păstrează caracterul sobru indiferent de stilul abordat, eclectic, neogotic sau național. I se reproșează însă o anume rigiditate și tendința de a prelua în mod mecanic unele formule arhitectonice autohtone; este apreciat în schimb pentru experiența sa tehnică de constructor.

Dintre lucrările sale, amintim: lucrări neogotice: locuința proprie, de pe Calea Victoriei colț cu Str. Sevastopol (demolată în 1977); casa I. Niculescu - Dorobanțu, pe Str. General Manu nr. 19 azi sediu de birouri; locuința fratelui său, I. P. Cerchez, pe B-dul Lascăr Catargi nr. 48; locuința doctorului Herescu, lotizarea Ioanid, lot nr. 17, pe B-dul Dacia nr. 52, toate în București; lucrări eclectice: casa lui Emil Lahovary din Str. Orlando; casa I. Manu, B-dul Aviatorilor; casa familiei Ioanid, pe B-dul Carol colț cu Str. I. Vidu; Teatrul Odeon și Hotelul Majestic (1911), toate în București; teatrele din Turnu Severin și Botoșani (teatrul Armonia); lucrări în stil național (neoromânesc): casa B. Niculescu-Dorobanțu (dispărută); casa Dissescu, pe Calea Victoriei colț cu Str. General Manu, azi Institutul de Istoria Artei; amenajarea laturii de nord a palatului Cotroceni (după 1900); Școala Superioară de Arhitectură (1912 - 1927), toate la București; casa Mihail C. Șuțu de la Constanța (1889); lucrări de restaurare: biserica Sfântul Nicolae Domnesc din Curtea de Argeș; Biserica Sfinților, Calea Moșilor din București; biserica lui Matei Basarab de la Mănăstirea Zlătari; lucrări de inginerie - în București: proiectarea și conducerea lucrărilor de rectificare și adâncire a cursului Dâmboviței; tavanul glisant al Teatrului de Comedie; aula mare și scările principale ale Academiei de Studii Economice. (Cristina Woinaroski - Lotizarea și parcul Ioanid, editura Simetria, 2010)